

حرف‌های دخترانه

مشکلاتی که این روزها به دغدغه برخی دختران نوجوان تبدیل شده است، «هره» نیز ۱۷ سال دارد. او را هم در فرهنگ سرای شهروند دیدم، روی نیمکتی به همراه مادرش نشسته بود، ابتدا چندان تمایلی به پاسخ دادن نداشت، اما کم کم مواردی را مطرح کرد، البته مدام سکوت می کرد، انکار صحبت هایش را مزه مزه می کرد تا مبادا موجب ناراحتی مادرش شود.

«من در خانواده ای سنتی به دنیا آمدم، همه چیز خانواده ام خوب است اما به عنوان دختری که در این خانواده زندگی می کنم، بسیار محدودیت دارم، هیچ کاری را نمی توانم، یعنی اجازه ندارم که انجام دهم، همین امروز که این جا با مادرم نشسته ام با این که دلم می خواست دقایقی با خودم خلوت کنم اما اجازه این کار را نداشتم».

دست هایش را در هم قفل کرده و سرش را پایین انداخته است، گویا گفته هایش روی سنگ فرش پارک نقش بسته است و او آن ها را می خواند، در ادامه صحبت هایش مثال دیگری را برای نشان دادن میزان این محدودیت مطرح می کند؛ «چندی قبل تولد دوست صمیمی ام بود اما من اجازه رفتن به آن مهمانی را نداشتم و این مشکل من است. من خواهان آزادی بیشتری هستم، چیزی که متأسفانه یافت نمی شود».

بی هویتی

«افسانه» دختری ۲۸ ساله است، او گم شدن هویت دختران را مشکل آن ها می داند و می گوید: دختران ما بسیار گرفتار ظاهر شده اند و این امر به دلیل جریان های اجتماعی جامعه اتفاق افتاده است، به نحوی که بیشتر دختران به جای پرورش توانایی های خود به ظاهر روی آورده و به استفاده از لوازم آرایشی مختلف گرایش پیدا کرده اند.

او معتقد است که این گم شدن هویت موجب شده، تبعیض های اجتماعی پیش بیاید و دختران و زنان از حقوق اجتماعی و مدنی خود بی بهره بمانند.

«دختران، باید هوشیار و آگاه باشند و مطالبه گر، وقتی آن ها به خودباوری برسند و درگیر زیبایی ظاهری نشوند، جامعه نیز آن ها را بیشتر می پذیرد». این دختر البته نبود اتحاد بین دختران را یکی از مشکلات آن ها می داند و البته از مشکلات متعدد جامعه و بی توجهی مدیران به دختران هم سخن می گوید.

البته دخترانی نیز بودند که می گفتند مشکلی ندارند و همه چیز بروق مردان است و جامعه و خانواده با آن ها خوب تا کرده اند. دختر که باشی مشکلات رنگارنگ می شوند، دغدغه هایت با خواسته های کوچک و بزرگ پیوند می خورند و گاهی سفره دلت را هر جا که باشی باز می کنی.

متعددی دست و پنجه نرم می کنند، مشکلاتی که از خانواده آغاز و به جامعه ختم می شود، او هم معتقد است که درد اصلی دختران تبعیض است زیرا دختران اجازه ورود به برخی رشته های دانشگاهی را ندارند حتی اگر علاقه مند به این رشته ها باشند و در زمینه این رشته ها نیز توانایی داشته باشند، او که به گفته خود علاقه مند به رشته دریانوردی است از نبود هیچ فرصتی برای دختران در این گونه رشته ها به شدت انتقاد می کند زیرا بر این باور است که این موضوع بر ویژگی های روحی، خصوصیات و رشد شخصیتی دختران تأثیر منفی می گذارد و همچنین فشارها را نیز بر آن ها بیشتر می کند.

«برخی افراد جامعه فکر می کنند که زنان و دختران دلیل آسیب های اجتماعی هستند، این نگاه به دختران رنج بزرگی برای ماست، انکار نمی کنم که جامعه ما درگیر آسیب های اجتماعی متعددی است اما اتصال منشأ آن به دختران و زنان کاملاً بی انصافی است».

یک دانشجوی دیگر هم اشتغال را مشکل دختران می داند، آن جا که می گوید: «دختران در زمان اشتغال محدودیت هایی را احساس می کنند، در بسیاری از موارد دختران توانمند و دارای تحصیلات عالی امکان بروز توانمندی های خود را ندارند زیرا شغل را به جای آن ها به مردان می دهند و این بی عدالتی ناخودآگاه برای آن ها مشکل ایجاد می کند».

ازبواج

هر کدام از دختران شهرم نظری دارند و مشکلات دخترانه را از دریچه نگاه خود می بینند، در حاشیه شهر، آن جایی که فقر از روی دیوار به داخل خانه ها سرک کشیده و نبود نان به غمی بزرگ تبدیل شده است، دغدغه ها و گرفتاری دختران نیز با بی پولی گره خورده است، یکی از دختران این منطقه که سال هاست سوگ نشین مرگ پدرش شده است می گوید: درد و مشکل من ازدواج است، سال هاست که سایه پدرم را بالای سرم ندارم و مادر تنها کسی است که بار زندگی را به دوش می کشد، مشکل ام این است که کسی به دختران کار درست و حسابی نمی دهد و درآمد ها هم پایین است، فرد مناسبی برای ازدواج وجود ندارد و باید آن قدر صبر کنم تا شاید روزی بتوانم کمکی به مادرم بکنم.

اما دختران نوجوان شهر هم مشکلاتی دارند، «ثنا» ۱۴ سال دارد، او می گوید: من برادری ۹ ساله دارم، با این که او از من کوچک تر است اما می تواند دوچرخه سواری کند و به تنهایی به کلاس برود اما خانواده به من نه حق استفاده از دوچرخه را می دهند و نه می توانم به تنهایی جایی بروم.

البته او مشکلات دیگری را هم مطرح می کند،

دختران ما

بسیار گرفتار

ظواهر شده

اند و این امر

به دلیل جریان

های اجتماعی

جامعه اتفاق

افتاده است،

به نحوی

که بیشتر

دختران به

جای پرورش

توانایی های

خود به ظواهر

روی آورده و

به استفاده از

لوازم آرایشی

مختلف گرایش

پیدا کرده اند

برای گفتن دارد و می خواهد دختران جدی گرفته شوند، مشکل اش نیز از همین خواسته ناشی می شود.

به گفته وی، خانواده زیاد او را جدی نمی گیرند، «استعداد و علایقم نادیده گرفته می شوند و میدان کمتری برای نشان دادن استعدادم دارم و این موضوع باعث شده بی انگیزه و تنها باشم». علاقه او انجام برخی رشته های ورزشی است اما به گفته خود مورد بی توجهی خانواده قرار گرفته است.

سوالم در مورد مشکلات دختران بدجور درگیرشان کرده است به طوری که وقتی از جمع شان دور می شوم، صدای شان را می شنوم که همچنان مشکلات دختران را کالبدشکافی می کنند.

نگاه های اشتباه و اشتغال

در گوشه یکی از کتابخانه های شهر با دختر دانشجویی ملاقات می کنم که به گفته خود دانشجوی فوق لیسانس در رشته علوم اجتماعی است، بنا به گفته او دختران امروزه با مشکلات

می گویند که ۱۹ سال دارد و همه با هم دوست و همکلاسی قدیمی هستند.

دوستانش هم نظر یکسانی دارند، خواهان پیشرفت و برابری هستند و عدم برابری و کوچک انگاشتن دختران در مقابل پسران را مشکل بزرگ دختران می دانند.

این دختر جوان که خود را «نسترن» می نامد در لا به لای صحبت هایش از نداشتن آزادی می گوید، آزادی در چارچوب قانون، او می افزاید: من نسبت به برادرم هیچ آزادی ندارم، او هر کاری بخواهد انجام می دهد اما من در حصار قضاوت، عقاید و نظرات خانواده ام مانده ام و نمی توانم کاری را که دوست دارم انجام دهم، ترس خانواده ام را درک می کنم اما من هم برای پرواز بال و پر می خواهم».

حرف های زیادی برای گفتن دارد، او که با اندکی شک صحبت هایش را آغاز کرده، در میان گفت و گو با صدای قدرتمند تری صحبت می کند و حتی گاهی نظر دوستانش را هم می پرسد.

«مینا» یکی از دوستان اوست. او هم حرف هایی

روسی ترش گاهی در نسیم تکان می خورد و او روسری اش را سفت تر می کند، از دغدغه و مشکلاتش که می پرسم چشمانش را ریز می کند و می گوید «کدامیک را بگویم؟» لیخند می زنم و او بدون این که منتظر جوابم باشد سفره دلش را باز می کند.

معتقد است دختران بسیار محدودیت دارند و مورد تبعیض واقع می شوند و خانواده ها و جامعه بین آن ها و پسر ها تفاوت ها و تبعیض های زیادی قائل هستند، این موضوع ذهنش را بسیار درگیر کرده و شاید گاهی موجب پاپین آمدن اعتماد به نفس اش شده است، «پدرم به برادرم اجازه می دهد هر موقع با دوستانش بیرون برود اما من برای همین دورهمی کوچک با دوستانم باید کلی خواهش کنم، برای همین همیشه فکر می کنم که پدرم به من اعتماد ندارد، او به این موضوع بی توجه است که من بزرگ شده ام و می توانم بد و خوب را از هم تشخیص بدهم».

این بخشی از گفته های اوست، اگر چه تمایل چندانی برای گفتن سنش ندارد اما دوستانش

گروه گزارش

دختر که باشی دغدغه هایت هم فرق می کند، مشکلات به ظرافت دخترانه هایت است و حرف هایت گوشه دلت جمع می شود، دختر که باشی بغض و خنده ات رنگی دیگر می گیرد و گاهی حسرت نیز چاشنی نگاه هایت می شود، در هر سن و در هر جایی که باشی به زندگی طراوتی تازه می دهی و بی توجهی می میرد. امروز سالروز ولادت با سعادت حضرت معصومه(س) است؛ روزی که به نام دختر نام گذاری شده است، به همین مناسبت این گزارش، کاغذی برای واگویه های دخترانه شده است، برای درد دل های دختران شهرمان که دغدغه ها و مشکلاتی از نوع دیگر دارند.

تفاوت ها

انگشتانش را مدام روی میز می کشد، انگار با این کار مشکلاتش را می شمارد، با دوستان هم سن و سال خود دور میز فلزی در فرهنگ سرای «شهروند» نشسته است، گوشه

جناب آقای

مهندس آرمان شیردل

انتصاب بجا و شایسته حضرتعالی را به عنوان **سرپرست بنیاد مسکن انقلاب اسلامی شهرستان جاجریم** تبریک عرض نموده، از ایزد منان توفیقات روزافزون را برایتان خواستاریم.

فتح الله پور رضوانی - علی اکبر صاحبی فرد
مجتبی قربانی

۰۲۵۲۸۴-۹۸۰

آگهی مزایده عمومی شماره ۲-۹۸

صندوق کار آفرینی امید در نظر دارد یک دستگاه خودروی پژو پارس ، مدل ۸۳، رنگ نقره ای- متالیک را بر اساس قیمت پایه کارشناسی رسمی به افراد حقیقی و حقوقی از طریق مزایده عمومی به فروش برساند.

لذا متقاضیان جهت دریافت اسناد مزایده دعوت میشود ظرف مدت ۱۰ روز از تاریخ درج آگهی نوبت اول به پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات(سازمان برنامه و بودجه کشور) با کد ۳/۲۰۷/۱۸۱ و یا به آدرس سایت صندوق کار آفرینی امید به نشانی: www.karafariniomid.ir مراجعه کنند. همچنین جهت بازدید از خودرو و تحویل پاکت پیشنهاد قیمت به آدرس: صندوق استان خراسان شمالی، شهرستان ججنورد ابتدای خیابان شهید امامی صندوق کار آفرینی امید. مراجعه نمایند.

* مدت زمان بازدید، دریافت اسناد مزایده و تحویل پاکت پیشنهادات ۱۰ روز از تاریخ درج آگهی نوبت اول بجزء ایام تعطیل می باشد.

* آخرین مهلت جهت تحویل پاکت پیشنهادات پایان وقت اداری روز دوشنبه مورخه ۹۸/۴/۲۴ می باشد

* مبلغ تضمین ۱۰۰ در صد مبلغ پیشنهادی جهت خودرو می باشد.

* نوع تضمین : واریزی نقدی یا ضمانت نامه بانکی

* ساعات بازدید از ۹ صبح تا ۱۳ بجزء ایام تعطیل می باشد

* در صورت نیاز به اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۰۵۸۳۲۲۳۸۴۳۸ تماس گرفته شود.

۰۲۵۶۸۷-۹۸۰

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله ای

دستگاه مناقصه گذار : اداره کل راهداری و حمل و نقل جاده ای خراسان شمالی

اداره کل راهداری و حمل و نقل جاده ای خراسان شمالی در نظر دارد عملیات اجرایی پروژه های ذیل را براساس شرایط ذکر شده وبه شرح مشخصات،اطلاعات و جزئیات در اسناد مناقصه از طریق مناقصه عمومی به پیمانکار واجد صلاحیت واگذار نماید.لذا از کلیه شرکتهای واجد صلاحیت دعوت می گردد در مناقصات ذیل شرکت نمایند.به پیشنهادی فاقد امضاء ، شروط و پیشنهادهایی که بعداز موعده مقرر واصل شود ترتیب اثر داده نخواهد شد.

شماره مناقصه	عنوان پروژه	برآورده اولیه	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه(ریال)
۹۸/۳۲/۷	اجرای خط گشی سرد بخشی از راههای روستایی استان	۱۱/۸۳۰/۰۰۰/۰۰۰	۵۹۱/۵۰۰/۰۰۰

* مهلت دریافت اسناد :جهت دریافت اسناد به سامانه تدارکات الکترونیک دولت (ستاد) به نشانی www.setadiran.ir تا ساعت ۱۵:۱۳ روز پنج شنبه مورخ ۹۸/۰۴/۱۳ مراجعه نمایند.

* مهلت و محل تحویل اسناد :پیشاهاددهندگان موظف میباشند با توجه به مندرجات اسناد مناقصه مدارک لازم را شامل پاکات الف،ب،ج تهیه و به صورت فایل های pdf تا ساعت ۱۵:۱۳ روز یکشنبه مورخ ۹۸/۰۴/۲۳ در سامانه درج و پاکات مربوط به ضمانت نامه را تا پایان وقت اداری ساعت ۱۵:۱۳ مورخ ۹۸/۰۴/۲۳ تحویل دبیرخانه اداره کل به آدرس ذیل نمایند.

* ساعت،روز و محل بازگشایی پیشنهادها : روز دوشنبه مورخ ۹۸/۰۴/۲۴ ساعت ۹:۰۰ در محل اداره کل راهداری و حمل و نقل جاده ای خراسان شمالی

تبصره : به پیشنهادات واصله خارج از درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت ترتیب اثر داده نخواهد شد.

آدرس : ججنورد - کمربندی مدرس - چهارراه شهدای دانش آموز- ابتدای خیابان قیام جنوبی

اداره کل راهداری و حمل و نقل جاده ای خراسان شمالی

م.الف/۰۹۷-۵۲۰۰

۰۲۵۶۸۷-۹۸۰

۰۲۵۶۸۷-۹۸۰